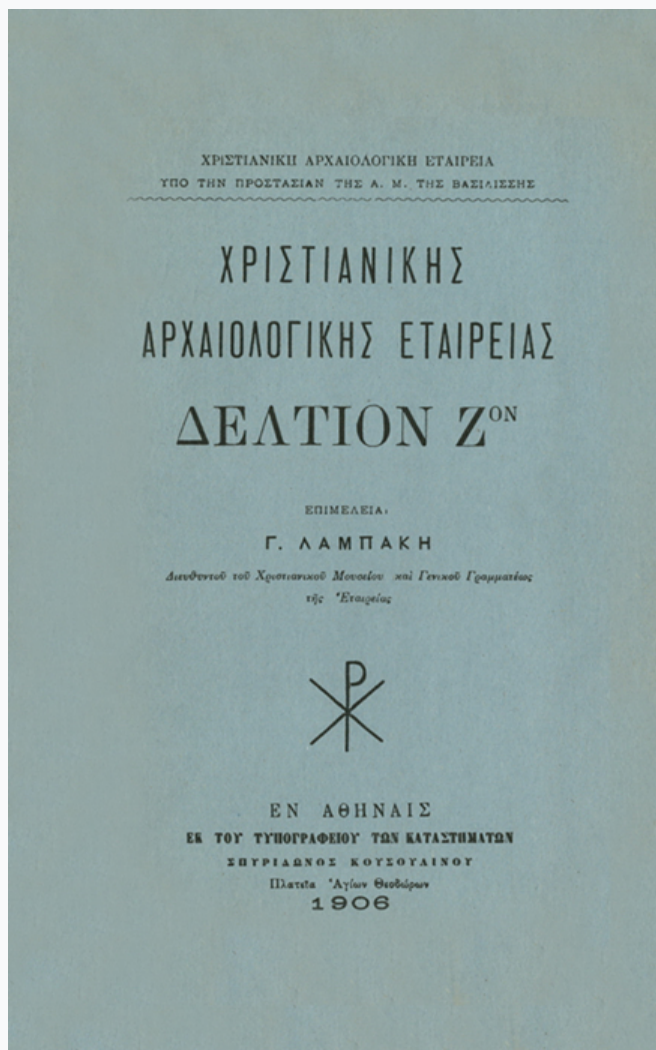

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 7 (1906)

Δελτίον ΧΑΕ 7 (1906), Περίοδος Α'

Αγόρευσις του εριτίμου βουλευτού Αττικής κ. Φωκίωνος Νέγρη υπέρ της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας γενομένη επί της συζητήσεως του νομοσχεδίου περί συγχωνεύσεως του Λαχείου της Αρχαιολογικής Εταιρείας και του υπέρ του Εθνικού Στόλου της Ελλάδος Λαχε

Λουκάς Θ. ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1625](https://doi.org/10.12681/dchae.1625)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ Λ. Θ. (2013). Αγόρευσις του εριτίμου βουλευτού Αττικής κ. Φωκίωνος Νέγρη υπέρ της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας γενομένη επί της συζητήσεως του νομοσχεδίου περί συγχωνεύσεως του Λαχείου της Αρχαιολογικής Εταιρείας και του υπέρ του Εθνικού Στόλου της Ελλάδος Λαχε. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 7, 66–69. <https://doi.org/10.12681/dchae.1625>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Αγόρευσις του εριτίμου βουλευτού Αττικής κ.
Φωκίωνος Νέγρη υπέρ της Χριστιανικής
Αρχαιολογικής Εταιρείας γενομένη επί της
συζητήσεως του νομοσχεδίου περί συγχωνεύσεως
του Λαχείου της Αρχαιολογικής Εταιρείας και του
υπέρ του Εθνικού Στόλου της Ελλάδος Λαχείου κατά
την συνεδρίαν της 27 Ιουνίου 1905

Λουκάς ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 7 (1906), Περίοδος Α' • Σελ. 66-69

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΡΙΤΙΜΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Κ. ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΝΕΓΡΗ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Η

Ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ Λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῆς Ἑλλάδος Λαχείου (¹).

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27 Ἰουνίου 1905.

Φ. Νέγρης.—Ἐπληροφόρηθην ὅτι παρεκλήθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ ὑπὸ συζητήσιν νομοσχέδιον.

Θὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν παράκλησίν μου, ὅπως μικρόν τι ποσὸν ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ λαχείου χορηγηθῆ εἰς τὴν Ἐταιρείαν ταύτην.

Ὅστις, κύριοι, ἐξ ὑμῶν ἔχει μεταβῆ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρείας ταύτης, καὶ ἔχει ἴδει τὰ κειμήλια τὰ πάμπολλα, τὰ πολύτιμα, τὰ σπάνια, τὰ ὁποῖα εἰσὶ συσσωρευμένα ἐκεῖ, ἐπέισθη ὅτι πρόκειται ἀληθῶς περὶ ἔργου, τὸ ὁποῖον τιμᾷ τὸ ἔθνος, καίτοι γίνεται σχεδὸν ἄνευ μέσων, καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συντρέξῃ τὸ Δημόσιον, καθόσον τὰ γενόμενα ἄνευ μέσων μᾶς δεικνύουσι τὴν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἐὰν δοθῆ ἔστω καὶ μικρά τις βοήθεια.

Εἶναι ἀναμφίσβητον, κύριοι, ὅτι τὰ κειμήλια τὰ εὐρισκόμενα ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ τῆς Βυζαντινῆς ἢ Χρι-

(¹) Πρὸβλ. σελ. 12—13.

στιανικῆς ἐποχῆς εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν ἀπάντων τῶν ξένων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου ἀφίκοντο ἐνταῦθα.

Ἄλλ' ἂν ἠπόρῃσαν ἀληθῶς διὰ τὸν πλοῦτον τοῦ Μουσείου, ἠπόρῃσαν ἐτι περισσότερον ὅταν ἔμαθον ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ αὕτη Ἐταιρεία ἐργάζεται μὲ τοὺς γλίσχρους πόρους τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ αὐτῆς.

Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι δὲν εἶναι μόνον τὸ Μουσεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῶν ξένων.

Ὁ διευθύνων τὸ Μουσεῖον, ὁ καὶ ἰδρυτὴς αὐτοῦ, ἐδημοσίευσε μελέτας πολυτίμους, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὰ συγχαρητήρια καὶ τῶν σπουδαιότερων καὶ τῶν σοφωτέρων συγγραφέων τῆς Εὐρώπης.

Ἐχω τὴν τιμὴν σήμερον νὰ προσφέρω ἐκ μέρους αὐτοῦ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς.

Δὲν ὑπάρχει σύγγραμμα εὐρωπαϊκὸν, ὁμιλήσαν περὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ κάμῃ εὐφημον μνεῖαν τῶν συγγραμμάτων τούτων πρὸς τιμὴν καὶ τοῦ συγγραφέως καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄς εἶπω δ' ἐν παρόδῳ ὅτι εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπωμεν αὐτὸν εἰσέτι ὑφηγητὴν καὶ ὄχι καθηγητὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Καὶ πῶς οὗτος κατώρθωσε νὰ περισυλλέξῃ καὶ συσσωρεύσῃ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ ἅπαντα τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα κειμήλια.

Ὁ κ. Λαμπάκης τυγχάνει ἔχων ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίῳσῃ.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἔχει ἀναθέσει εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα νὰ μεταβαίνη εἰς τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους φυλακὰς καὶ τὰ διάφορα ὑπὸ τὴν Προστασίαν Αὐτῆς φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ νὰ υποβάλλῃ ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Οὐδέποτε δ' ἐκεῖνος ἐταξείδευσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χωρὶς νὰ φροντίσῃ καθ' ὅλον τὸν περισεύοντα χρό-

νον ἐκ τῆς κυρίας του ἐργασίας ὅπως ἐπισκέπτηται τὰς ἀρχαιότητας, τὰς εὐρισκομένας εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ νὰ ἐπανέρχεται ἐνταῦθα, φέρων ὄχι μόνον τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐζητεῖ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ σπουδαῖα εὐρήματα διὰ τὸ Μουσεῖον, καὶ τοῦτο ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσης, ἀλλὰ μόνον ἕνεκα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του πρὸς τὴν ἐπιστήμην.

Δελακοβίας.—Δὲν εἶναι καιρὸς τώρα ἐγκωμίων.

Νέγρης.—Ἐὰν δὲν ἦσαν ἐγκώμια ὀφειλόμενα, βεβαίως δὲν θὰ ἦτο καιρὸς νὰ λεχθῶσιν, ἀλλ' ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ εἶπω ταῦτα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀνδρός.

Πρόεδρος.—Σὰς παρακαλῶ, Κύριε Νέγρη. ἐξακολουθήσατε. Τὰ ἐγκώμια ταῦτα εἶναι ἄξια τοῦ κ. Λαμπάκη

Νέγρης.—Ἦδη, κύριοι, βεβαιωθῆτε, ὅτι ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπάρχουσι καὶ ἐπιγραφαὶ πάμπολλοι, περὶ τὰς 5000, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ δημοσιευθῶσιν ἕνεκεν ἐλλείψεως μέσων. Πλειστάκις δὲ συνέβη ὅπως κατὰ τὰ ταξείδια αὐτοῦ ὁ κ. Λαμπάκης ἀντιληφθῆ τὰς ἐπανειλημμένας καταστροφὰς μνημείων πλειστής ἀξίας, καὶ ἕνεκα ἐλλείψεως μέσων νὰ μὴ δύναται νὰ πράξῃ οὐδέν.

Νομίζω, κύριοι, ὅτι θέλομεν ἀληθῶς πράξει ἔργον πατριωτικόν, ἀποφασίζοντες ὅπως μικρόν τι ποσὸν δοθῆ ἐπίσης κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν Χριστ. Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν, ἔστω καὶ τὸ δέκατον τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν ὑπὲρ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, κύριοι βουλευταί, ὅτι διὰ τῶν ἀρχαιοτήτων συντελεῖται ἡ διανοητικὴ κατὰκτησις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου παρὰ τῆς Ἑλλάδος· εἶναι δ' αὐτὴ καὶ κατὰκτησις τῶν συμπαθειῶν αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου, κατὰκτησις εἰς τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ στηρίζωμεν βεβαίως ἐλπίδας μεγίστας.

Ἄλλοι, κύριοι, παρηκολούθησαν τοὺς ξένους, τοὺς

σοφούς καὶ πολιοῦς καθηγητὰς, τοὺς νέους μαθητὰς, τοὺς διερχομένους καὶ διασχίζοντας ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, μὴ φειδομένους κόπου καὶ ἰδρωτὸς ὅπως ἐπισκεφθῶσι καὶ προσκυνήσωσι τὰ ἀρχαῖα αὐτῆς μνημεῖα, δύνανται νὰ πεισθῶσιν ὅτι φροντίζοντες καὶ ἡμεῖς περὶ τῆς περιουλογοῦ καὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν παρέχομεν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ὄχι μόνον διανοητικὴν τροφήν, ἀναπτύσσουσαν τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα τῆς ἀνθρωπότητας, ἀλλὰ παρέχομεν καὶ τὴν μεγαλειτέραν ὑπηρεσίαν εἰς τὰ ἔθνηκα ἡμῶν συμφέροντα, προσελκύοντες οὕτω τὴν ἀμέριστον ἀγάπην ἐκείνων, εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν περισσότερον, ἢ εἰς τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τὸ ναυτικόν.

Τὴν σήμερον ἡ Χριστιανικὴ ἢ Βυζαντινὴ Ἀρχαιολογία κινεῖ ἐπίσης τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Εὐρωπαίων ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

κ. ΛΟΥΚΑ Θ. ΡΟΥΦΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ (1)

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τροποποιήσεως τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ὑπάρχει Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ὑπὸ τὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσα, εὐδοκίμως καὶ ἀθορύβως ἐργαζομένη. Ἡ Ἑταιρεία αὕτη συνέστησε διὰ

(1) Πρὸλ. σελ. 13.